Rättsfallssamlingen

PERSONALDOMSTOLENS DOM
(första avdelningen)
den 14 september 2010

Mål F-52/09

Delfina Da Silva Pinto Branco
mot
Europeiska unionens domstol

”Personalmål — Tjänstemän — Rekrytering — Provanställd tjänsteman — Uppsägning efter provanställningsperioden — Rätten till försvar — Kompetensbedömning — Domstolsprövning”

Saken: Talan väckt med stöd av artiklarna 236 EG och 152 EA, varigenom Delfina Da Silva Pinto Branco i huvudsak yrkar ogiltigförklaring av domstolens beslut av den 24 oktober 2008 att avskeda henne efter provanställningsperioden, samt yrkande om skadestånd för den ideella skada denna uppsägning har orsakat.

Avgörande: Talan ogillas. Sökanden förpliktas att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Sammanfattning

1. Tjänstemän — Talan — Rättsakt som går någon emot — Begrepp — Förberedande rättsakt — Åtgärder vidtagna under en tjänstemans provanställningsperiod — Omfattas inte
(Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 34, 90 och 91)

2. Tjänstemän — Rekrytering — Provanställningsperiod — Uppsägning efter provanställningsperioden — Begäran om att höra den provanställde tjänstemannen och betygsättaren — Avslag — Åsidosättande av principen om rätten till försvar, omsorgsplikten och biståndsskyldigheten — Föreligger inte
(Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 24 och 34.3)

3. Tjänstemän — Rekrytering — Provanställningsperiod — Bedömning av resultat — Bedömning av den provanställde tjänstemannens kompetens — Domstolsprövning — Gränser
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 34)

1. Endast åtgärder som har sådana bindande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen, genom att klart förändra dennes rättsliga ställning, utgör sådana rättsakter och beslut som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring. När det rör sig om rättsakter som utarbetas i flera led, i synnerhet efter ett internt förfarande, följer det av samma rättspraxis att det i princip endast är de åtgärder genom vilka institutionens ställningstagande slutgiltigt slås fast efter detta förfarande som utgör sådana rättsakter mot vilka talan kan väckas, med undantag av mellankommande åtgärder som syftar till att förbereda det slutliga beslutet. Vad beträffar talan väckt av en tjänsteman utgör förberedande handlingar till ett beslut inte sådana rättsakter mot vilka talan kan väckas enligt

artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna. Provanställningsrapporter och bedömningar gjorda av nämnden som utarbetar dessa rapporter, vilka kan utgöra grund för uppsägning av en provanställd tjänsteman, är exempel på sådana förberedande handlingar.

(se punkterna 32–34)

Hänvisning till

Förstainstansrätten: 24 juni 1993, Seghers mot rådet, T-69/92, REG 1993, s. II-651, punkt 28; 17 december 2003, McAuley mot rådet, T-324/02, REGP 2003, s. I-A-337 och II-1657, punkt 28; 11 april 2006, Angeletti mot kommissionen, T-394/03, REGP 2006, s. I-A-2-95 och II-A-2-441, punkt 36; 17 maj 2006, Lavagnoli mot kommissionen, T-95/04, REGP s. I-A-2-121 och II-A-2-569, punkt 33

Personaldomstolen: 24 maj 2007, Lofaro mot kommissionen, F-27/06 och F-75/06, REGP s. I-A-1-155 och II-A-1-835, punkt 58

2. Vad beträffar uppsägning av en provanställd tjänsteman innebär tillsättningsmyndighetens eller betygsättarens avslag på begäran om att tjänstemannen ska höras inte ett åsidosättande av principen om rätten till försvar och den kontradiktoriska principen, omsorgsplikten eller artikel 24 i tjänsteföreskrifterna.

Principen om rätten till försvar, såsom den fastställs genom artikel 34.3 i tjänsteföreskrifterna innebär nämligen inte en allmän skyldighet för tillsättningsmyndigheten att höra tjänstemannen innan beslutet om uppsägning antas, vilket även gäller om nämnden som utarbetat provanställningsrapporten har uttryckt en sådan önskan.

Omsorgsplikten återspeglar den jämvikt mellan rättigheter och skyldigheter som har införts genom tjänsteföreskrifterna i förhållandet mellan den offentliga myndigheten och de offentliganställda. Denna skyldighet innebär att ett offentligt organ, som ska fatta beslut rörande en tjänstemans situation, ska beakta alla de omständigheter som kan inverka på beslutet och att det förutom tjänstens intresse även ska beakta den berörde tjänstemannens intressen. Så är fallet när det offentliga organet förfogar över både provanställningsrapporter och den provanställde tjänstemannens yttranden avseende dessa rapporter, det vill säga uppgifter som berör dels tjänstens intresse, dels den provanställde tjänstemannens intressen.

Biståndsskyldigheten som åligger institutionen enligt artikel 24 i tjänsteföreskrifterna syftar slutligen till tjänstemännen ska försvaras mot ageranden av tredje man och inte mot rättsakter som härrör från institutionen själv, vilka ska kontrolleras enligt andra bestämmelser i tjänsteföreskrifterna.

(se punkterna 50–53)

Hänvisning till

Domstolen: 12 juli 1973, di Pillo mot kommissionen, 10/72 och 47/72, REG 1973, s. 763, punkt 16; 4 februari 1987, Maurissen mot revisionsrätten, 417/85, REG 1987, s. 551, punkt 12

Förstainstansrätten: 5 mars 1997, Rozand-Lambiotte mot kommissionen, T-96/95, REGP 1997, s. I-A-35 och II-97, punkt 120

3. Syftet med provanställningsperioden är att institutionen konkret ska kunna bedöma den provanställde tjänstemannens förmågor, hans attityd vid utförandet av sina arbetsuppgifter och hans arbetsresultat. Efter provanställningsperioden bör institutionen, utan att vara bunden av sin uppfattning i samband med rekryteringen, kunna bedöma huruvida den provanställde tjänstemannen förtjänar att erhålla fast tjänst. Detta beslut innefattar en helhetsbedömning av den provanställde tjänstemannens förmåga och beteende med beaktande av såväl positiva som negativa sidor som framkommit under provanställningsperioden.

Administrationen förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid uppskattningen av en provanställds uppförande i tjänsten och prestationer med hänsyn till tjänstens intresse. Det ankommer således inte på förstainstansrätten att ersätta institutionernas bedömning av resultaten från en prövotid eller förmågan hos en sökande till en fast tjänst inom gemenskapen med sin egen bedömning, förutom i de fall då det gjorts en uppenbart felaktig bedömning eller maktmissbruk förekommer.

(se punkterna 59 och 61)

Hänvisning till

Förstainstansrätten: ovannämnda målet Rozand-Lambiotte mot kommissionen, punkt 112

Domstolen: 17 november 1983, Tréfois mot domstolen, 290/82, REG 1983, s. 3751, punkt 24